

ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿನ ಇಲಿ

1
ಶಾಲೆಯ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಷ್ಟೇ
ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟು ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ,
ಅಜ್ಜಿಯ ತಂಬಿಟ್ಟಿನ ನೆನಪಲಿ
ಒನಪಲಿ ಬಂದವು ಕನಸುಗಳು
ಅಟ್ಟಿಸಿ ಬಂದ ಮಳೆ ಹಿಂದಿಟ್ಟು
ಹಾರಿಗ್ಗಾಲಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಟ್ಟು
ಬೆಟ್ಟವನೇರಿದ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ

2
ಮಿಂಚಿನ ಮಾಲೆಗೆ ಕಣ್ಣಣ್ಣೆಟ್ಟು
ಅಳುವ ಸೂರ್ಯನ ಕೇಳಿಯೆ ಬಿಟ್ಟು:
ಏಕೋ ಗೆಳೆಯ ಅಳುವುದೇತಕ
ನೀನೇ ಅತ್ತರೆ ಗತಿ ಏನು?
ಕಳೆದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು
ಹುಡುಕಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ದೇವರಾಣೆಗೂ
ನೂರು ತಂಬಿಟ್ಟು ನಿನಗೆ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ
ಭಲೆ ಭಲೆ ಅಂದರೆ ಅಜ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಾಳು
ಒಂದೋ ಎರಡೋ ತಂಬಿಟ್ಟು,
ನೂರು ತಂಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಯ್ಷಾಯ್ ಬಿಟ್ಟೊಂಡು
ಬಿಡು ಸೂರಣ್ಣ ಬಿಲ್ಲಿನ ಚಿಂತೆ
ನಾಳೆಗೆ ಕೊಡುವೆ ಇನ್ನೇನಂತೆ?
ಹಗಲುಗನಸಿನ ಉಂಡೆ ಮೆಲ್ಲುತ್ತ
ಮುಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲನು.
ಪಾಟೀಚೀಲವ ಮೂಲೆಗೆ ಎಸೆದು
ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಅಜ್ಜಿ ತಂಬಿಟ್ಟು?
ಬೊಚ್ಚಬಾಯಿಯ ಹುಚ್ಚು ನಗೆಯಲಿ
ಅಜ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟಳು ತಂಬಿಟ್ಟೊಂದು,
ಮೊಳಕೈಗಳಿದ ತುಪ್ಪವ ನೆಕ್ಕುತ್ತ
ಒಂದೇ ತುಂಡಿಗೆ ಇಷ್ಟು ರುಚಿಯಾಗಿದ್ದರೆ
ನೂರಕ್ಕೆಷ್ಟು ಲೆಕ್ಕವ ಹಾಕುತ್ತ
ನಿದ್ದೆಗೆ ಜಾರಿದ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ.

3
ಕುದುರೆಯೇರಿದ ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿ
ಏಳು ಸಮುದ್ರ ದಾಟಿದ ಕಿಟ್ಟ
ಕಟ್ಟಿದ ರಾಜಕುವರಿಯ ಬಿಡಿಸಿ
ಕೈಗೆಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟ ನೂರು ತಂಬಿಟ್ಟು.
ಅಜ್ಜಿಕತೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಂತೆ
ಮುತ್ತು ಕೊಟ್ಟಳೊ ಬಿಟ್ಟಳೊ ಏನೊ
ಇಟ್ಟಳು ಅಜ್ಜಿ ಬೆಳಗಿನ ಏಟು

4
ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮಾತನು ಬಿಟ್ಟು
ಕನಸಿನ ಕಂತೆಯ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು:
ಸಿಕ್ಕಿತು ಸಿಕ್ಕಿತು ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು
ಕನಸೇ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲಪ್ಪ,
ಗೆಳತನ ನಮ್ಮದು ಹಳೆಯದಲ್ಲವೇ
ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆ ಕಟ್ಟು ಏತಕೆ?
ತೀರಿಸೇನಿ ಬಿಡು ಎಂದಾದರೂ
ನೂರು ತಂಬಿಟ್ಟಿನ ಲೆಕ್ಕ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ
ಕಣ್ಣು ಚೆವುಟುತ ಹೇಳಿದ ಸೂರ್ಯಗೆ
ಸೊಟ್ಟ ಬಾಯಲಿ ಕೇಳಿದ ಕಿಟ್ಟು:
ನನ್ನ ಕನಸಿನ ಬೆಲೆ ನೂರು ತಂಬಿಟ್ಟು,
ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನು ನಡೆಸಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ
ಎಂಥ ದೇವರು ನೀನಪ್ಪ?
ನಿನಗಿಂತಲೂ ನನ್ನಜ್ಜಿಯೇ ಮೇಲು,
ಸುಳ್ಳಿನ ನೂರು ಉಂಡೆಗಿಂತಲೂ
ಅಜ್ಜಿಯ ಒಂದೇ ಒಂದುಂಡೆಯೇ ಮೇಲು|
ಹೋಗೋ ಮುಗಿಲಾಚೆಗೆ ಸೂರಪ್ಪ
ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿಗೆ ಜೀವ ಕೊಟ್ಟವರು
ಈ ನೆಲದಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದಿರುವಾಗ
ಮಣ್ಣಿನ ನೆಂಟರು ನನಗಿರಲಿ
ಮುಗಿಲಿನ ಬಂಟರಿನಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ

- ಮಾಲತಿ ಪಟ್ಟಣಶೆಟ್ಟಿ

ಗರಿಗರಿ ದೋಸೆ

ಅಮ್ಮನು ಮಾಡುವ
ಗರಿ-ಗರಿ ದೋಸೆ
ಕಾದ ಹೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ
ಸೂಯ್-ಸೂಯ್ ಗುಡುವ ದೋಸೆ

ಅಮ್ಮನು
ಹೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ
ದೋಸೆಯ ಹಿಟ್ಟಿನು
ತಿದ್ದಿ-ತಿದ್ದಿ ದುಂಡಗೆ ತೀಡಲು
ಅದು ಪೂರ್ಣ ಚಂದಿರನಂತೆ
ಬೆಳ್ಳಗೆ, ದುಂಡನೆ, ಕಾಣಲು
ಬಿಸಿ-ಬಿಸಿ ದೋಸೆ
ಒಮ್ಮೆಲೆ ತಿನ್ನಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಸೆ

ದುಂಡನೆಯ ಬಿಸಿ
ದೋಸೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ
ಚೆಚ್ಚಿ, ತುಪ್ಪ
ನೋಡಿದೋಡನೆ ಬಾಯಲಿ ನೀರೂರುವುದು

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಮ್ಮೆಗೆ
ದೋಸೆಯ ಮಾಡಲು
ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಆಗದು,
ಇಂತಹ ಶುಚಿ-ರುಚಿ
ದೋಸೆ ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಸಿಗದು

ಅಮ್ಮನ ಪ್ರೀತಿಯ
ನಿರ್ಮಲ ಚಿತ್ತದ, ಈ ದೋಸೆ
ಸದಾಕಾಲವೂ ತಿಂದರೆ
ತೀರದು ಆಸೆ.

-ಸುಂದರ್, ಬೆಂಗಳೂರು

